

Szkaplerz – broń niezwykła

70 lat pobytu michalitów w Toruniu

Z historii diakonatu stałego

MYŚL NA TYDZIEŃ

Świat współczesny będzie chrześcijański, Kościół będzie silny wtedy, kiedy będziemy dawać świadectwo w każdej sytuacji. Nie nachalnie, nie agresywnie, bo to nie jest postawa chrześcijańska, ale zdecydowanie i odważnie, zawsze i w każdej sytuacji.

Bp Wiesław Śmigiel

Czas pustyni

Co to znaczy nawrócić się? Wiemy dobrze, że nie chodzi o trzymanie się litery prawa, zresztą „niech (...) ten, komu się zdaje, że stoi, baczy, aby nie upaść” (1 Kor 10, 12). Nawrócić się to usłyszeć wreszcie głos Dobrego Pasterza, który w Księdze Ozeasza zapowiada: „Chcę ją przynęcić, na pustynię ją wyprowadzić i mówić jej do serca” (Oz 2, 16). Usłyszeć – i pójść za nim.

Skorzystali z tego czasu pustyni uczestnicy Diecezjalnych Dni Młodzieży w Hartowcu, rekolekcji wspólnotowych Odnowy w Duchu Świętym czy formacyjnych Szkoły Nowej Ewangelizacji. Do wyjścia z Panem na pustynię zachęcają siostry karmelitanki bose z Łasina.

Przebywanie na pustyni nie jest łatwe. – Pójście za Jezusem wymaga odwagi i zaufania – mówił bp Śmigiel do młodych. Takie postawy mają jednak szansę zrodzić się z głębokiej relacji z Bogiem. A przecież „dobry jest Pan dla ufnych, dla duszy, która Go szuka” (Lm 3, 25).

Nie bój się pustyni! Tam możesz usłyszeć głos Tego, o którym wiemy, że nas kocha!

Renata Czerwińska

Młodzież otrzymuje biały kamień, symbol zwycięstwa

Łukasz Włodarski

DIECEZJALNE DNI MŁODZIEŻY W HARTOWCU

BIAŁY KAMIEŃ DLA ZWYCIĘZCÓW

MARIANNA MUCHA

Moi drodzy, nigdy nie uciekajcie przed spowiedzią. Zawsze tam szukajcie Dobrego i Miłosiernego Boga – te słowa bp. Wiesława Śmigla to dobre podsumowanie Diecezjalnych Dni Młodzieży, które w dniach 19-22 lipca po raz piąty odbyły się w Hartowcu

Stali bywalcy Dni Młodzieży wiedzą, czego się spodziewać podczas dorocznego lipcowego weekendu – koncertów, Mszy św. na świeżym powietrzu, tańców lednickich, nabożeństw, konferencji. Nie inaczej było w tym roku. Jednak mimo punktów wspólnych program za każdym razem jest nieco inny, bo co roku rozważany jest inny temat. W tym roku była to spowiedź, czyli sakrament pokuty i pojednania, wraz z nawiązującym do niej, choć brzmiącym nieco enigmatycznie hasłem: „Zwycięzcy dam biały kamień” (Ap 2, 17).

Bilet do nieba

Dobrze wytłumaczył te słowa bp Wiesław Śmigiel, odwiedzając młodzież w Hartowcu. Biały kamień to nagroda zwycięzcy w zawodach, ale i znak wyroku uniewinniającego w sądzie, a także bilet wstępu na ucztę królewską. Zwycięzcą jest bowiem każdy, kto podnosi się z upadku i idzie wyznać swoje grzechy w sakramencie pokuty i pojednania. Czyniąc to, przez łaskę zosta-

dokończenie na str. IV i V

ŁASIN

Szkaplerz – broń niezwykła

JAK co roku 16 lipca dziedziniec klasztoru Sióstr Karmelitanek Bosych w Łasinie wypełnia się czcicielami Matki Bożej, członkami Bractwa Szkaplerznego, kapłanami oraz przyjaciółmi łasińskiego Karmelu, zgromadzonymi, aby wspólnie wielbić Boga, dziękować Maryi za opiekę, jak również wypraszać łaski dla siebie i Kościoła. To stąd, z jednego w diecezji toruńskiej klasztoru kontemplacyjnego, codziennie i nieustannie płyną modlitwy uwielbienia, dziękczynienia i błagania.

Przygotowaniem do przeżycia głównej uroczystości były 3-dniowe rekolekcje, którym przewodniczył o. Tomasz Litwiejko OCD. Nauki przybliżały nie tylko istotę szkaplerza jako niezwykłej, lecz także potrzebnej zbroi współczesnego katolika, ale pozwalały również na refleksję nad pogłębieniem kultu maryjnego oraz nad odkryciem ewangelicznej prawdy i wezwania do zawierzenia życia Bogu.

Mszy św. odpustowej przewodniczył oraz homilię wygłosił bp Józef Szamocki. Wezwał on, aby nie ulegać pokusie bałwochwalstwa, władzy i bogactwa, aby nie zagubić istoty wiary, być

wiernym zawartemu przez chrzest przymierzu z Bogiem. Prawdziwym dramatem jest susza duchowa, która dotyka serca. – Brak łaski, jak kropli deszczu, staje się zwiastunem końca wszystkich ziemskich pociech i śmierci wiecznej. Bóstwa tego świata nie zapewnią nam nawet na chwilę trwałości naszego szczęścia – dodał. Bp Józef zaznaczył, że prawdziwe życie możemy otrzymać przez łaskę Bożą, o którą należy zabiegać w modlitwie. Najlepszą pośredniczką jest tu Maryja, ponieważ od Niej możemy uczyć się otwierania na dar Bożego życia. Ksiądz Biskup, dziękując za wsparcie modlitewne sióstr karmelitanek, zachęcił wiernych do czerpania inspiracji z duchowości karmelitańskiej, a przez zewnętrznego znak szkaplerza do zawierzenia siebie Bogu oraz dążenia do nieustannej przemiany. Podziękował również siostrą za nieustanną i dyskretną modlitwę na pustyni tego świata. Zachęcił do modlitwy o nowe powołania do życia konsekrowanego, w tym także do Karmelu w Łasinie, jak również do przyjęcia szkaplerza – płaszcza Maryi. – Kto przyjmuje ten znak, chroni się w Sercu Maryi, a Ona prowadzi nas i uczy wzrastania na drogach

Najmłodsze nowe członkinie rodziny karmelitańskiej

Aleksandra Wojdyło

wiary. W szkole karmelitańskiej uczymy się świętości na co dzień – podkreślił bp Józef.

Po Mszy św. w kaplicy klasztornej liczna grupa wiernych przyjęła z rąk o. Tomasza szkaplerz oraz wstąpiła do wielkiej rodziny karmelitańskiej. Karmelita przypomnieli o obietnicach Maryi danym czczącym Ją w szkaplerzu, że „nie dosięgnie ich ogień piekielny, wybawieni będą z czyśćca w pierwszą sobotę po śmierci i mogą czerpać bez miary z skarbcza modlitwy karmelitańskiej”. Podkreślił, że sensem szkaplerza jest noszenie go ze czcią, wyzby-

cie się powierzchowności i dążenie do poprawy życia – ten znak to nie tylko obietnice, ale i zobowiązania.

Tradycją już odpustowej liturgii stał się śpiew grudziądzkiego chóru Tibi Mariae pod dyktando Małgorzaty Gołuskiej-Michny. Świętowanie zakończyła agapa, na którą zaprosiły wszystkich karmelitanki.

Niech szkaplerz, który św. Szymon Stock otrzymał od Matki Bożej z góry Karmel, staje się drogowskazem na życie i nadzieją na niebo, niech będzie zbroją na dzisiejsze czasy.

Aleksandra Wojdyło

ŁASIN

Weekend powołaniowy w Łasinie

Od powołania do wybrania, czyli jak życie staje się przygodą, a Bóg Oblubieńcem. Siostry karmelitanki bosc zapraszają wraz z uczniami idącymi do Emaus na spotkanie z Jezusem w Słowie Bożym i Eucharystii.

Życie jest drogą. Droga to wzrastanie w wierze. Droga to poznanie siebie, odkrywanie swojej tożsamości. Droga to trud i zmaganie z własną słabością. Droga to spotkanie.

Kobiety nie znalazły ciała Jezusa w grobie. Przekazały uczniom słowa anioła, który powiedział, że On żyje. A jednak Kleofasowi i jego towarzyszy nie starczyło wiary. Rozmawiali, zastanawiali się. Znali fakty i nie umieli wznieść się ponad ludzką logikę, która zaćmiła ich serca. I wtedy nastąpiło spotkanie, które otworzyło im oczy.

Jeśli jesteś w drodze i tęsknisz za takim spotkaniem, które pomogłoby ci rozpoznać, ku

czemu warto w życiu zmierzać, ku jakiej życiowej przygodzie powołał cię i wybrał Jezus – zapraszamy cię na weekend ze Słowem Bożym, a konkretnie z dwoma uczniami, których Jezus zawrócił spod Emaus. Nie wiemy, gdzie jest Emaus twojej bezradności i zagubienia, a gdzie Jerozolima twojej nadziei, ale Jezus to wie. On na pewno chce przyłączyć się do ciebie w drodze i mówić do twego serca.

Jeśli jesteś dziewczyną, która rozoznaje swoje życiowe powołanie, zapraszamy cię w dniach 24-26 sierpnia do naszego klasztoru na weekendowe skupienie, które poprowadzi ks. Dawid Wasilewski, duszpasterz młodzieży diecezji toruńskiej. Zgłoszenia prosimy przysyłać e-mailem na adres: klasztor@karmellasin.pl. **Siostry Karmelitanki Bose** ul. Odrodzenia Polski 6, 86-320 Łasin, www.karmellasin.pl

TORUŃ

Wakacyjne kursy formacyjne Szkoły Nowej Ewangelizacji

Tuż po rozpoczęciu wakacji rozpoczął się czas formacji dla świeckich przygotowany przez Szkołę Nowej Ewangelizacji Diecezji Toruńskiej. W toruńskim Centrum Dialogu i Wyższym Seminarium Duchownym odbyły się dwa kursy – Mojżesz (20 czerwca – 3 lipca) oraz Jezus według czterech Ewangelii (6-9 lipca).

W pierwszym kursie uczestniczyło blisko 40 osób z różnych stron Polski, m.in. z Wrocławia, Bydgoszczy, Olsztyna, Inowrocławia, Lipinek, Łomży, Jabłonowa Pomorskiego, Torunia, wśród uczestników byli także klerycy z toruńskiego WSD. Został on przeprowadzony przy współpracy z Pallotyńską Szkołą Nowej Ewangelizacji. Ten kurs to formacja liderów, w którym poprzez historię Mojżesza można odkrywać, jaką drogę ma do przebycia chrześcijański lider czy animator w Kościele. Nie brakowało momentów, w których można było poznać w konkretnie, jak stawać się liderem otwartym na plany Boże i posługiwać ze współpracownikami i przyjaciółmi. Osoba i historia życia Mojżesza, który sam przeszedł drogę z Bogiem do prawdziwej wolności, inspirowa i pozostaje aktualnym wzorem dla wszystkich odpowiedzialnych w Kościele.

Drugi kurs to jedna z wielu propozycji formacji biblijnej, w której uczestnik zatrzymuje się nad Ewangelią, by odkrywać Pana Jezusa

Archiwum SNE

Wakacyjne kursy Szkoły Nowej Ewangelizacji zgromadziły wielu zainteresowanych nie tylko z naszej diecezji

widzianego oczyma czterech Ewangelistów – mężczyzn o różnych życiorysach. W tym czasie można było doświadczyć ich charakteru, wrażliwości i wyjątkowości, bo każdy z nich na swój właściwy sposób pokazywał Pana Jezusa: Jego życie oraz wybrane okoliczności misji, śmierci i zmartwychwstania.

Był to czas bogaty w łaskę Bożą i spotkania z wieloma otwartymi ludźmi, którzy chcą się rozwijać, aby w świętości brać odpowiedzialność za własne życie i dzielić się jeszcze umiejętniej swoją pasją miłości do Chrystusa obecnego w Kościele.

Joanna Kroplewska

TORUŃ

Dar rekolekcji i wspólnoty

Coroczne rekolekcje dla członków wspólnot Odnowy w Duchu Świętym naszej diecezji odbyły się już tradycyjnie w gmachu Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu w dniach 12-15 lipca.

W tym roku przybyło 60 osób, aby zatrzymać się wspólnie na modlitwie, słuchaniu Słowa Bożego i przeżywaniu sakramentów, by pogłębiać swoją duchowość związaną z Osobą i działaniem Ducha Świętego w Kościele. Przewodnikami na tej drodze byli ks. prał. Wojciech Nowacki, dogmatyk z Łomży, członek Krajowego Zespołu Koordynatorów Odnowy w Duchu Świętym w Polsce, oraz jedna z animatorek z diecezji

łomżyńskiej. Przyglądaliśmy się w tym czasie m.in. następującym zagadnieniom: Pięćdziesiątnica w Kościele i moja osobista, tożsamość katolickiej Odnowy Charyzmatycznej, Odnowa w sercu Kościoła katolickiego, charyzmatyczny wymiar sakramentów świętych.

Dziękujemy Bogu za łaskę rekolekcji oraz za to, że możemy wspólnie spotykać się w jednym miejscu w jedność, choć na co dzień żyjemy i posługujemy w różnych miejscach naszej diecezji. To wielkie umocnienie, aby przeżywać łaskę Odnowy we własnym życiu, dzielić się nią z każdym człowiekiem, dlatego jesteśmy

Mirosława Redlewska

Uczestnicy rekolekcji w kaplicy seminaryjnej

także wdzięczni koordynatorom – Reginie Dubiel i ks. Andrzejowi Kowalskiemu, którzy sumiennie

dbają o ten wakacyjny czas naszej formacji.

Mirosława Redlewska

BIAŁY KAMIEŃ DLA ZWYCIĘZCÓW

Ks. Jakub Bartczak porwał wszystkich nie tylko do wspólnego śpiewu i tańca, lecz także modlitwy i złożenia świadectwa

Podczas spotkania wielu młodych skorzystało z sakramentu pokuty i pojednania

Jednym z najbardziej poruszających momentów była adoracja krzyża

dokończenie ze str. 1

je uniewinniony i dostaje bilet wstępu na ucztę królewską – do stołu eucharystycznego, a w perspektywie wieczności – na wieczną ucztę w królestwie niebieskim.

Młodzi ludzie zgromadzeni w Hartowcu otrzymali od kapłanów biały kamyk w zamian za pozostawiony pod krzyżem Jezusa kamień symbolizujący grzechy i słabości. W ciągu tego weekendu wiele osób przystąpiło do sakramentu pokuty i pojednania, do którego wprowadzało nabożeństwo pokutne i katechezy wygłoszone przez duszpasterzy młodzieży z całej diecezji.

Radość

Choć temat spowiedzi kojarzy się raczej poważnie, nie zabrakło momentów radości. Zadbali o to m.in. siostry zakonne – s. Krzysztofa, pasterka i instruktorka tańców lednickich, oraz siostry ze Wspólnoty Błogosławieństw, które zarażyły młodzież pasją do tańców wywodzących się z tradycji Izraela. Wieczorami odbyły się koncerty muzyki chrześcijańskiej. W tym roku było naprawdę różnorodnie – wystąpił znany zespół uwielbieniowy Exodus 15, rapujący kapłan ks. Jakub Bartczak oraz zespół reggae/ska Som Gorski. Dla fanów mocniejszych brzmień gratką było świadectwo Tomasza Budzyńskiego, wokalisty zespołu Armia. Dużo spontaniczności do tegorocznych DDM-ów wniósł nowy diecezjalny duszpasterz młodzieży ks. Dawid Wasilewski.

Świadkowie

W niedzielę odbyło się nabożeństwo soli i światła, posyłające uczestników, aby po DDM-ach w swoich środowiskach stali się świadkami Jezusa Chrystusa –

solą ziemi i światłością świata. Każdy otrzymał woreczek z solą, zapaloną świeczkę, a także szczyptę soli na język, by przez to zapamiętać, aby nigdy nie zatracić smaku życia Ewangelią.

Po spotkaniu, w wygłaszanych i przesłanych do organizatorów świadectwach, wielu młodych zwracało uwagę na to, że z Hartowca będą wracali z odzyskanym entuzjazmem wiary, na nowo dostrzegli bowiem działanie Boga. Opowiadali o tym, jak wspólnoty, do których należą, ale i kilkudniowa hartowiecka wspólnota działa w ich życiu i prowadzi ich do Boga, czy... o zdawałoby się przypadkowych spotkaniach w kolejce do toa toia, które stały się okazją do przekazania komuś miłości Jezusa.

Warto powtórzyć na zakończenie słowa z homilii ks. Sławomira Skonieczki, proboszcza parafii w Hartowcu, jednego z głównych organizatorów DDM. Wskazał on młodzieży dwie sprawy, które zaleca uczynić, by nie stracić owoców pobytu w Hartowcu – poszukać stałego spowiednika lub kierownika duchowego i wspólnoty, do której można należeć i w niej wzrastać.

Dzięki temu łatwiej będzie spełnić prośbę bp. Wiesława z sobotniego kazania: – Moi drodzy młodzi przyjaciele! Bardzo was proszę, byście w swoich środowiskach byli świadkami Jezusa Chrystusa.

Serdecznie dziękujemy wszystkim – organizatorom, wolontariuszom, dobrodziejom, gospodarzom w Hartowcu i okolicach, siostram zakonnym, kapłanom, a także uczestnikom – za zaangażowanie, wspaniałą atmosferę i piękny czas Diecezjalnych Dni Młodzieży. Do zobaczenia za rok w Hartowcu!

Marianna Mucha

Marta Marchewska

Dużo spontaniczności do tegorocznych DDM-ów wniósł nowy diecezjalny duszpasterz młodzieży ks. Dawid Wasilewski

Ks. Paweł Borowski

Wolontariusze podczas pracy na recepcji

Ks. Paweł Borowski

W spotkaniu uczestniczyły siostry zakonne z kilku zgromadzeń

Łukasz Włodarski

Nabożeństwo przekazania Słowa Bożego

Ks. Paweł Borowski

Tradycyjnym elementem DDM są spotkania w małych grupach dzielenia

15 lipca 1948 r. michalici przejęli w Toruniu istniejące już przed wojną pomieszczenia Maryjnego Instytutu Różańcowego, nie tak dawno minęło więc 70 lat od tego wydarzenia. Przeżywana rocznica jest dobrą okazją, aby przypomnieć kilka podstawowych faktów z historii tej najstarszej michalickiej wspólnoty w naszej diecezji. Oprócz Torunia michalici prowadzą jeszcze parafie w Górsku oraz w Przysieku

DK. WALDEMAR ROZYNKOWSKI

Kościół Księży Michalitów na toruńskich Rybakach

Joanna Kruczyńska

70 LAT POBYTU MICHALITÓW W TORUNIU

Z gromadzenie św. Michała Archanioła (potocznie michalici) zostało założone przez bł. ks. Bronisława Markiewicza (1848–1912). Początki wspólnoty sięgają 1897 r. i są związane z miejscowością Miejsce Piastowe. Za życia ks. Markiewicza powstało 11 placówek zakonnych, a dynamiczny rozwój zgromadzenia przypadał na okres międzywojenny. W 1921 r. zgromadzenie za sprawą biskupa krakowskiego Adama Sapiehy uzyskało oficjalne zatwierdzenie kościelne. Ks. Markiewicz został ogłoszony błogosławionym 19 czerwca 2005 r. w Warszawie.

Maryjny Instytut Różańcowy

Genezy michalitów w Toruniu trzeba szukać jeszcze przed II wojną światową. W 1936 r. ks. Franciszek Nowakowski, kapłan diecezji włocławskiej, powołał do istnienia w Toruniu Maryjny Instytut Różańcowy. Siedziba Instytutu mieściła się przy ul. Rybaki 59, a obok znajdowała się kaplica, która gromadziła wiernych, szczególnie czcicieli Matki Bożej Różańcowej.

Ks. Nowakowski zwrócił się w 1939 r. z prośbą do michalitów, aby pomogli mu prowadzić instytut. Jeszcze przed wybuchem wojny władze zgromadzenia skierowały do posługi w Toruniu dwóch kapłanów – ks. Bartłomieja Sławińskiego i ks. Feliksa Skrzypkowiaka.

Wybuch II wojny światowej i okupacja hitlerowska zawiesiły działalność instytutu. W 1945 r. wycofujący się okupant spalił jego siedzibę. W kilka lat po zakończeniu wojny,

15 lipca 1948 r., ks. Nowakowski przekazał własność Instytutu Zgromadzeniu św. Michała Archanioła.

W drodze do parafii

Michalici szybko przystąpili do organizowania zarówno domu zakonnego, jak i placówki duszpasterskiej. Pierwszym rektorem nowej wspólnoty został ks. Paweł Borkowski. Odremontowano zniszczoną podczas wojny kaplicę. Uroczystego otwarcia odnowionej kaplicy dokonał biskup chełmiński Kazimierz Kowalski 4 sierpnia 1949 r.

W 1959 r. po erygowaniu publicznej kaplicy pw. św. Michała Archanioła michalici otrzymali uprawnienia rektoratu. Dekretem z 24 sierpnia 1970 r. bp Kazimierz Kowalski ustanowił przy kaplicy ośrodek duszpasterski, wydzielając dla niego terytorium z parafii Świętych Janów oraz z parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. W grudniu tego samego roku ustanowił on przy kościele ekspozyturę duszpasterską. Dekret wchodził w życie 1 stycznia 1971 r.

Dekretem z 12 marca 1976 r. bp Bernard Czapliński erygował 1 kwietnia parafię pw. św. Michała Archanioła. W dokumencie czytamy: „Dla nowej parafii wydzieliłam z parafii pw. św. Jana i Najświętszej Maryi Panny terytorium, wchodzące dotąd w zakres Ośrodka duszpasterskiego, którego granice przebiegają ulicami po obu stronach następująco: ul. Danielewskiego, ul. Konopnickiej, ul. Słowackiego (od ul. Konopnickiej), ul. Broniew-

skiego do granicy parafii Górska (tory kolejowe), po stronie południowej wzdłuż Wisły”.

Budowa kościoła

Michalici niemalże od początku swojej obecności w Toruniu podejmowali starania, aby uzyskać zgodę na budowę świątyni. W tej sprawie od 1957 r. składali regularnie prośby do władz miejskich; niestety, bez pozytywnego skutku. W 1973 r. ks. Walerian Moroz napisał nawet zażalenie do Ministerstwa Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska w Warszawie.

Władze zezwoliły tylko na rozbudowę istniejącej kaplicy 23 sierpnia 1977 r. W 1979 r. parafianie dwukrotnie zbierali podpisy wiernych i wystosowali petycje do władz miejskich i tego samego roku Wydział do spraw Wyznań w Toruniu wydał wreszcie zgodę na budowę nowego kościoła. Wydaje się, że był to skutek petycji wiernych świeckich oraz jeden z owoców pierwszej pielgrzymki papieża Jana Pawła II do ojczyzny.

Po otrzymaniu odpowiednich zezwoleń 13 sierpnia 1981 r. rozpoczęto budowę nowego kościoła. Pracami kierował ówczesny proboszcz ks. Stanisław Kłoczek. Kamień węgielny pochodzący ze Świętych Drzwi Bazyliki św. Piotra wmurował bp Marian Przykucki 29 czerwca 1983 r., a 30 maja 1987 r. poświęcił świątynię. Bp Andrzej Suski dodał drugiego patrona parafii w osobie bł. Bronisława Markiewicza 18 października 2005 r.

10 LAT DIAKONATU STAŁEGO W KOŚCIELE W POLSCE (1)

Z HISTORII DIAKONATU STAŁEGO

Diecezja toruńska wpisała się wyjątkowo w historię wprowadzania diakonatu stałego w Kościele w Polsce

DK. WALDEMAR ROZYNKOWSKI

Biskup Andrzej Suski 6 czerwca 2008 r. udzielił pierwszych w naszym kraju święceń diakonatu stałego żonatomu mężczyźnie – Tomaszowi Chmielewskiemu z Torunia. Święcenia miały miejsce w ważnym dla diecezji toruńskiej miejscu – diecezjalnym sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Toruniu. Minione 10 lat skłania do refleksji nad powołaniem i posługą diakonów stałych w Kościele w Polsce, w tym także w naszej diecezji.

Początki diakonatu stałego

Diakonat stały jest rzeczywistością obecną w Kościele od początku jego istnienia. W pierwszych gminach chrześcijańskich powołanie i posługa diakonów traktowane były jako dar, który służył Kościołowi dla jego wzrostu i rozwoju. Diakon należał do hierarchii Kościoła oraz uczestniczył w realizacji misji apostolskiej. W I Liście do Tymoteusza św. Paweł, charakteryzując sylwetkę diakona, pisał: „Diakonami tak samo winni być ludzie godni, w mowie nieobłudni, nie nadużywający wina, niechciwi brudnego zysku, [lecz] utrzymujący tajemnicę wiary w czystym sumieniu. I oni niech będą najpierw poddawani próbie, i dopiero wtedy niech spełniają posługę, jeśli są bez zarzutu” (1 Tm 3,8-10).

Rozwój diakonatu stałego

Największy rozkwit diakonatu w Kościele przypada na okres od końca II do końca V wieku, dlatego też w tym czasie spotykamy częste

odniesienia do jego obecności oraz posługi u wszystkich najważniejszych pisarzy chrześcijańskich. O tożsamości diakonów pisali Orygenes, Cyprian, Hieronim czy Jan Chryzostom.

W „Didascalia Apostolorum” (z ok. 230 r.) czytamy, że diakon powinien być w ścisłej jedności z biskupem: „Powinniście tworzyć jedno ciało, jak Ojciec i Syn, będąc uczynieni na podobieństwo osób Boskich. Diakon winien przedstawiać każdą sprawę biskupowi, jak Chrystus Ojcu; diakon winien wypełniać swoje zadanie, zostawiając osąd biskupowi; diakon jest uchem biskupa, jego ustami, jego sercem, jego duszą, ma z nim jedną wolę: dzięki takiej jedności Kościół będzie cieszył się pokojem”.

W Kościele pierwszych wieków diakonami stałymi byli m.in. św. Szczepan, św. Filip, św. Wawrzyniec oraz św. Wincenty z Saragossy. Diakonem był św. Franciszek z Asyżu. W sumie wyniesionych przez wieki na ołtarze oraz znanych diakonów można liczyć w setkach.

Zanik diakonatu stałego

Diakonat jako powołanie, urząd i stała posługa w Kościele w Europie Zachodniej zaczyna tracić na znaczeniu od końca IV wieku. Od diakonów zaczęto wymagać zachowania celibatu, a udzielane im święcenia postrzegano przede wszystkim jako stopień przejściowy do przyjęcia święceń kapłańskich. O diakonacie stałym wspomniano podczas obrad soboru trydenckiego (1545-63), w praktyce duszpasterskiej nie widziano jednak przez wieki potrzeby posługi diakona stałego.

Diakoni wraz z rodzinami przed Ośrodkiem Szkoleniowym w Przysieku

Przywrócenie diakonatu stałego

Odnowienie diakonatu stałego w Kościele związane jest z decyzjami podjętymi podczas Soboru Watykańskiego II (1962-65), głosy dotyczące przywrócenia diakonatu stałego w Kościele pojawiały się jednak w różnych środowiskach już od połowy XX wieku. W trakcie przygotowań do soboru skierowano prośbę do biskupów oraz ośrodków teologicznych na całym świecie o wskazanie zagadnień, którymi powinien zająć się przyszły sobór. Komisja, która przygotowywała sobór, otrzymała ok. 600 prośb dotyczących przywrócenia w Kościele diakonatu stałego.

Sobór Watykański II

W dokumentach soborowych pojawiają się liczne odniesienia do diakonatu, w tym do diakonatu stałego. W Konstytucji dogmatycznej o Kościele

„Lumen gentium” czytamy m.in.: „Można będzie w przyszłości przywrócić diakonat jako właściwy i trwały stopień hierarchiczny. Do kompetentnych zaś rozmaitego rodzaju terytorialnych Konferencji Biskupów, za aprobatą samego papieża, należy rozstrzygnięcie, czy i gdzie jest rzeczą dogodną ustanowić tego rodzaju diakonów dla sprawowania opieki duszpasterskiej. Za zgodą Biskupa Rzymskiego będzie można udzielać diakonatu takiego mężom dojrzałym, również żyjącym w stanie małżeńskim, a także zdatnym do tego młodzieńcom, dla których jednak obowiązek celibatu winien pozostać w mocy” (KK 29).

W 1968 r. w katedrze w Kolonii pierwszych pięciu żonatych mężczyzn otrzymało święcenia diakonatu. Od tego momentu liczba diakonów stałych w Kościele katolickim zaczęła dynamicznie rosnąć. Obecnie posługuje ich już ponad 46 tys., w tym najwięcej w Ameryce Północnej i Ameryce Południowej oraz w Europie Zachodniej.

Ks. Paweł Borowski

MINIPIELGRZYMKA

Zachęcamy do duchowego towarzyszenia pątnikom idącym w Pieszej Pielgrzymce Diecezji Toruńskiej na Jasną Górę w ramach 39. minipielgrzymki, która wyrusza 4 sierpnia. Biorący w niej udział będą nawiedzać toruńskie świątynie, modląc się w intencjach Ojca Świętego, misji oraz o liczne powołania do życia kapłańskiego i zakonnego. **rc**

Dzień	Kościół spotkania	Kościół docelowy
4 sierpnia	katedra Świętych Janów (godz.16)	św. Jakuba
5 sierpnia	Miłosierdzia Bożego (godz. 15)	św. Andrzeja – osiedle Jar
6 sierpnia	bl. Marii Karłowskiej (godz. 15)	Matki Bożej Częstochowskiej
7 sierpnia	św. Józefa (godz. 15)	św. Antoniego
8 sierpnia	Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (godz. 15)	Matki Bożej Nieustającej Pomocy
9 sierpnia	św. Maksymiliana Kolbego (godz. 15.30)	bl. Marii Karłowskiej
10 sierpnia	Matki Bożej Królowej Polski (godz. 15.30)	Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa
11 sierpnia	Świętych Apostołów Piotra i Pawła (godz. 15)	Niepokalanego Poczęcia NMP
12 sierpnia	Cmentarz św. Jerzego (godz.15)	Wniebowzięcia NMP
13 sierpnia	Ducha Świętego (godz. 15)	św. Michała Archaniola
14 sierpnia	Matki Bożej Częstochowskiej (godz. 16)	św. Maksymiliana Kolbego

ZAPRASZAMY

Rekolekcje dla kobiet

Diecezjalny Dom Rekolekcyjny Diecezji Toruńskiej w Hartowcu zaprasza na rekolekcje dla kobiet, zatytułowane „Utkana z czystej miłości”. Patronować im będzie św. Maria Magdalena. W programie zarówno konferencje na temat duchowości, jak i elementy wizażu czy tańca uwielbienia. Rekolekcje odbędą się w dniach 26-28 sierpnia, zapisy do 19 sierpnia. Prowadzący: ks. Sławomir Skonieczka wraz z animatorkami: Ewą, Małgorzatą i Wiesławą.

Więcej informacji pod numerem 602 228 883 lub adresem hartowiec25@onet.pl.

Festiwal Muzyki

Organowej i Kameralnej

W Grudziądzu od 29 lipca trwa druga edycja Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej. W bazylice pw. św. Mikołaja Biskupa 26 sierpnia o godz. 20 z koncertem wystąpią Marta Różańska i Hanna Dys z Gdańska, 16 września o godz. 16 w kościele pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego na Strzeżeniu wystąpią Ryszard Żołędziwski i Piotr Rojek z Wrocławia. W programie utwory m.in. Mozarta, Czajkowskiego, Brahmsa, a także muzyka filmowa.

Koncert

„W hołdzie polskiemu papieżowi”

W ramach 22. Międzynarodowego Festiwalu „Nova Muzyka i Architektura” 19 sierpnia o godz. 20 w kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu będzie miał miejsce koncert z okazji 40. rocznicy wyboru kard. Karola Wojtyły na papieża. W programie m.in. kompozycje Chopina, Bacha czy Schuberta oraz popularne utwory, np. „Mario, czy Ty wiesz”.

W ramach festiwalu 31 sierpnia o godz. 20.30 w toruńskim kościele Ojców Jezuitów wystąpi chór Praire View A&M University z Teksasem. W programie utwory wokalne kompozytorów amerykańskich oraz tradycyjne pieśni negro spirituals.

Odpust Matki

Bożej Podgórskiej

Ojcowie franciszkanie z Torunia zapraszają 19 sierpnia na uroczystości odpustowe ku czci Matki Bożej Podgórskiej, Królowej Rodzin. Sumie o godz. 12 w kościele pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła przewodniczyć będzie bp Wiesław Śmigiel. Po Mszy św. na placu przed szkołą piknik rodzinny, a o godz. 16 koncert Tomka Kamińskiego. **RC**

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski (redaktor odpowiedzialny)

współpraca: Joanna Kruczyńska

ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń, tel. 56 622 35 30 e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku

do piątku w godz. 9-13

Redakcja częstochowska: Beata Pieczykura, tel. 34 369 43 85